

Žiadny príuser, žiad ne vzrúšo

Zo seriálov ju poznáme ako utrápenú matku, no ZA HRANICAMI exceluje v živelných divadelných predstaveniach. Zaujímavú rolu dostala aj v koprodukčnom filme Colette.

Zhovárať sa: Karol Varga

ETV: Užili ste si nakrúcanie filmu Colette viac ako účinkovanie v televíznych seriáloch?

ZUZANA MAURÉRY: Nemôžem povedať, že by to bolo príliš odlišné nakrúcanie, beriem to ako hereckú prácu. Veľa ľudí si myslí, že herectvo je nejaký príležitostný exhibicionizmus, zrejme vďaka všetkým tým Farmám

a VyVoleným. To nie je pravda, my chodíme skrátka do práce – či nakrúcame telenovelu, alebo koprodukčný film. Niekedy sa podarí, že človek z toho má aj nejaký súkromný zážitok a niečo mu to dá do života, inokedy nie. Vo filme Colette hrám pomerne malú postavu dozorkyne v koncentračnom tábore, ale má zaujímavý vývojový oblúk a pointu.

ETV: S väzením ste mali skúse-

nosť aj v seriáli Odsúdené. Uvedomili ste si tú paralelu, že vo filme Colette stojíte vlastne na druhej strane barikády?

Vôbec nie. Či ste na jednej alebo na druhej strane, stále si chránite svoj život a za každú cenu sa snažíte prežiť. To sa týkalo aj kápo v koncentračných táboroch. Boli to vlastne väzni, ktorých využívali ako dozorcov. Vždy ide o jediný ľudský príbeh a práve ten sa ako herci snažíme stvárniť.

ETV: Čo je pre vás najväčším väzením? Čo vás zväzuje?

Chce sa mi odpovedať, že nič, ale nie je to pravda. Obmedzujú ma moje vlastné stereotypy, návyky, výchova, ktoré zároveň tvoria akú-takú krehkú konštrukciu môjho života. V práci však cítim mantinely výrazne. Herec rastie príležitostami a ja mám pocit, že fungujem na 40 percent a nemám šancu sa vyvíjať. Latka neustále klesá. V profesionálnom živote som, možno na 1-2 výnimky, nenatrafila na takú umeleckú osobnosť, ktorá by odo mňa chcela čosi viac a potiahla ma na nejaký ďalší level. No už mi to je akosi jedno. Vrátila by som sa k intuitívne správnej odpovedi na začiatku: že nič. Naučili sme sa totiž vkladať svoje šťastie do rúk všelijakých podmienok, ale tam ho nenájdeme.

ETV: Veľa hereckých príležitostí ste dostali za hranicami – či už v Česku, alebo v Rakúsku. Vedeli by ste si predstaviť, že by ste sa na dlhší čas usadili v zahraničí?

Už ani nie. Teda Prahu nepovažujem za zahraničie. Nevyhľadávam sa tomu, ale ani to nevyhľadávam. V zahraničí majú veľa talentovaných ľudí. Vždy vravím, že ísť von je dôležité – s odstupom sa potom pozrieť na situáciu doma. Tam sa človek akosi rozloží a nanovo poskladá, získa

správny nadhľad. To je dôležitejšie ako to, že tam idete zvitaziť. Tam celkom stačí „zúčastniť sa“.

ETV: Čo ste si uvedomili, keď ste sa zvonka pozreli na dianie u nás?

Že je tam vytvorená pevná sieť a štruktúra, po ktorej môžete ísť, keď máte vôľu, energiu a keď chcete niečo dokázať. U nás je tá sieť taká deravá, že na každom kroku prepadáte a tento systém vám proste nedovoľí napredovať. Aspoň ja mám z toho taký pocit. Napriek tomu stále zdôrazňujem, že si navzájom máme čo dať. V zahraničí síce majú dobré štruktúry na to, aby mali viac peňazí a sú vycibrenější v určitých profesiách, ale my následkom toho, že robíme všetko a na poslednú chvíľu, sme zas oveľa všestrannejší a flexibilnejší. Vieme viac improvizovať, zatiaľ čo oni sú pomerne striktní. Keby sa to navzájom premiešalo, bolo by to ideálne.

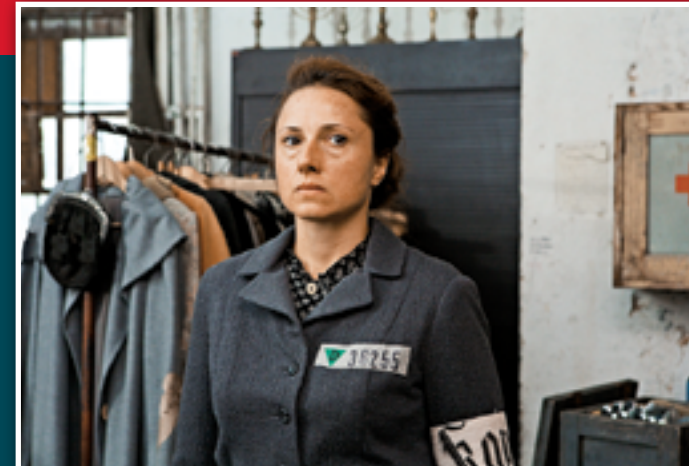
ETV: Takže sa nedá robiť veľa muziky za málo peňazí?

Samozrejme, že dá, veď v tom sme my špecialisti! No vždy si to vypýta svoju daň. To nie je len o peniazoch. Je to v prvom rade o sústavnej, kontinuálnej práci, o profesionalite a neúnavnej komunikácii.

ETV: V názoroch ste veľmi otvorená a priama... Máte veľa priateľov a priateľiek?

Som v určitom zmysle verejná osoba a občas mám potrebu vyjadriť názor ku skutočnostiam, ktoré mi nepripadajú správne, ale hľadám vždy takú formu, ktorou by som bohapusto neurážala. Priateľov mám stále tých istých a často sa pýtam na ich názor.

ETV: Či ako kriminálnička, či ako bacharka, vždy na diváka pôsobíte kladne. Hrali ste niekedy vyslovene zápornú postavu?

Vo filme Colette stvárnila bacharku v koncentračnom tábore

V Brne, kde hrám muzikály, dostávam iba záporné postavy – ježibaby a všelijaké potvory. Tam som v šuplíku tých negatívnych. V Bedároch hrám protivnú krčmárku, v Čarodejnicach z Eastwicku otravnú Feliciu. Naopak, v Bratislave mi prischli úlohy týraných matiek a depresívnych žien. Ja to však vítam, pretože vždy je to niečo trošku iné. V Prahe som zatiaľ za pozitívnu krásavicu, čo vyzerá prudko nádejne.

ETV: Ste pravidelný televízny divák?

Ja som televízny relaxant. Pozerám len tie programy, ktoré si nahrám. Z toho množstva reklám by ma totiž trafil šlak. Naposledy som prepadla seriálu Dr. House. Sice sa už dávno skončil, ale ja som ho len nedávno objavila vo fitnesscentre. Rada relaxujem pri tenise a pri prerábkach domov a bytov. Upokojuje ma ten proces, keď je niečo v strašnom stave a príde niekto, kto to v niekoľkých strihových sekvenciách vynoví a zdokonalí. Je to také okamžité uspokojenie.

ETV: Inšpirovali vás takéto relácie aj pri renovácii vašej chalupy?

Ja mám nejakú stavebnú činnosť zhruba každých desať rokov. V pravidelných intervaloch niečo takto vybudujem, či je to byt, balkón alebo chalupa.

ETV: Stihli ste vôbec tento rok dovolenku?

 TV TIP

PO - PI 20.20 JOJ

Panelák - Veľké emócie za dverami bytov a psychologických poradní

Pôvodne som rátala s tým, že cez prázdniny budeme nakrúcať seriál Klan, tak som bola iba na poznávacom zájazde po Mexiku. To bol veľmi príjemný reset.

ETV: Vybrali ste sa tam sama?

Taká odvážna nie som. S cestovnou kanceláriou!

ETV: Nechýbal vám mužský sprievodca?

V Mexiku som stretla hneď troch partákov! Ja im za to teraz robím kultúrno-divadelnú osvetu.

ETV: Nie je vám ľúto, že v seriáli Panelák máte väčšinou len imaginárneho partnera na telefóne?

Áno, je škoda, že Julin Zdeněk je už len imaginárny. Jednak sa mi s Martinom Trnavským dobre hralo, jednak určite vysoko bodoval aj u fanúšičiek. No Panelák má veľké množstvo postáv a líniiek, ktoré musia byť primárne, takže to celkom chápem.

ETV: Vaša paneláková postava psychologičky Júlie je známa svojou zásobou antidepresív. Čo u vás zaberá proti chmúrnym náladám?

Každý má občas takú malú depku, ale v poslednom čase sa u mňa tá sínusoida ustálila v akomsi stred. Žiadny väčší príuser, ale ani žiadne väčšie vzrúšo. A náladu mi spraví aj milá predavačka alebo čašník. Lebo to sa u nás hľadá lupou...

ETV: Čo príjemné vás čaká do konca roka?

V Prahe teraz skúšam vianočnú hru Děčátko v Divadle Studio Dva, ktorú budeme spolu s Vánoční koledou hrať každý deň od 25. novembra až do Silvestra. Takže si zas užijem zimnú Prahu. A to bude super.

„Kočky“ z Paneláka sú vždy zárukou humorných scénok

V divadelnej komédii 69 vecí lepších než sex

V pražskom predstavení Vánoční koleda

